

Bilag 16.

Skrivelse modtaget den 5. april 1967 fra københavnske ungdomsskoleforstandere.

Undertegnede repræsentanter for „Købehavns kommunes ungdomsskole for de 14-18 årige“ tillader sig herved at henvende sig til det ærede udvalg, der bl. a. behandler lovforslag nr. 69 „Forslag til lov om fritidsundervisning m. v.“.

Til udvalgets orientering skal bemærkes, at 2 af underskriverne har arbejdet aktivt som henholdsvis lærere, forstandere og ungdomsskoleinspektør siden ungdomsskolens start i 1943, da vi som 27-årige gik ind i dette pædagogiske og sociale arbejde, vi med glæde har „haft på kroppen“ i flere år end ret mange andre i dette land — og det skal siges, at vi stadig gennem dette ungdomsskolearbejde med unge selv har fået fornyelse. Den københavnske ungdomsskole er under vort medarbejderskab, og i de senere år lederskab, om og om igen blevet forandret, fornyet og forbedret, så vi fra at være en lille hensygnende „skole“ — eller hvilket ord man fra andre hold nu brugte, lidt nedladende — med få elever i dag er en faktor i det københavnske (danske) uddannelsesbillede, man regner med, ja, nogle ligefrem gerne vil have i sin favn.

Dette af de københavnske ungdomsskoleforstandere nedsatte 4-mands udvalg mener — efter gennemlæsning af det fremsatte lovforslag om fritidsundervisning — for den københavnske ungdoms skyld og for den københavnske ungdomsskoles egen skyld at måtte fremkomme med visse bemærkninger, uafvidende om de alle hører hjemme over for dette høje udvalg, eller om nogle af problemerne måske hører hjemme på kommunalt plan — men vi er klare over, at fremkommer vore bemærkninger over for rette vedkommende for sent og ikke som en helhed, vil noget blive slået i stykker i Københavns skole for de unge.

I „Pædagogisk Arbejdsudvalg“ (hvor Poul Kragh havde sæde, derfor kan der

refereres hertil) bestod der i det sidste halve år af dets eksistens en ret skarp meningsmodsatning mellem de få ungdomsskolefolk (3 erfarne) og de mange folkeskolefolk, der var repræsenteret. Ungdomsskolen i og uden for København havde i de sidste år haft succes: vore mange nye fag blev styk for styk taget ind i 8. og 9. klassernes undervisning, ikke mindst i de valgfrie fag; den oplevelse og genoplivelse, mange af vore elever fik i den almene, i den erhvervsprægede og særligt i den prøveforberedende undervisning, blev misundt os af mangen folkeskolelærer; hele vor status med klub, socialt arbejde har man også fået øjnene op for og meget mere, derfor presset imod og interessen for os. Ungdomsskolen er i de sidste år — på grund af dygtigt, uegennyttigt lærerarbejde på kursus og i forberedelse — blevet noget, andre, in casu folkeskolen og måske aftenskolen, for enhver pris måtte være med i. Det skal da oplyses, at for blot 5 år siden skiltede ingen københavnsk lærer med at være underviser på en ungdomsskole, og for 10-20 år siden var man blandt folkeskolelærere nærmest anset for en pædagogisk afsporet idealist, det var gået galt for, når man var nødt til at søge timer dér — i dag er vi ungdomsskolelærere og vort arbejde så velanskrevet, at vi ungdomsskolefolk (hvad enten vi er rekrutterede fra seminarier eller fra erhvervslivet) engang imellem føler en for nærgående interesse for vore personer og for vort arbejde fra tidligere uforstående kredse.

Den københavnske ungdomsskole er i løbet af de sidste år vokset. Fra i 1962 at have ca. 1.300 elever har der i de sidste år været mellem 3.000 og 4.000 elever. Vi har lagt megen vægt på ungdomsorientering og vore sociale foranstaltninger: ungdomsskoleklub, lejrskole, kostskole, sammenkomster med underholdning og bal, vandreture og